

[Sønderby]

social gruppe og altså ikke har været tilgængelige for alle.

En anden fordel ved indførelse af betalingskortet er, at vi fritages for at ligge inde med kontanter. Man er fri for at skulle rende rundt med en masse penge og blive udsat for ting og sager af den grund, men jeg vil gerne her slå fast, at det jo er frivilligt, om man vil bruge dette Dankort.

Betalingssystemet er også billigere at anvende end checksystemet, og jeg vil da nok her sige, at pengeinstitutternes forslag om at indføre checkgebyr er kommet på et meget uheldigt tidspunkt. Men der er da ingen tvivl om, at forbruget af checks og betalingskort må betales af den forbruger, der anvender dem, og at pengeinstitutterne så må konkurrere på indlåns- og udlånsrenten.

Der har været mange betænkeligheder i forbindelse med Dankortet. Pengeinstitutternes ansatte har været bekymrede, og vi kan vel ikke se bort fra, at det på længere sigt kan koste nogle arbejdspladser, men Dankortet indføres jo ikke fra i dag til i morgen, og vi ved også, at de ansatte nu har accepteret resultatet af de forhandlinger, de har ført om Dankortet. Vi ved også, at der i indkøringsperioden, dvs. i de kommende år, ikke vil ske en nedgang i beskæftigelsen i pengeinstitutterne.

Men der er en anden side af beskæftigelsen. Når vi sætter Dankortene i gang, får vi mulighed for at være med i udviklingen, hvorved de danske elektronikvirksomheder får muligheder for at eksportere bl.a. deres viden på dette område, og det vil jo på længere sigt skabe beskæftigelse. Mange fra udlandet har allerede rekvireret rapporten fra industriministeriet og har vist interesse for den, fordi der er ting i den, man kan bruge.

Noget af det, der også har været meget fremme i debatten, er detailhandelen. Vores detailhandel har været betænkelig, vore små virksomheder har været betænkelige, og det forstår jeg godt. Det ville venstre også være, hvis indførelse af Dankortet ville bevirke lukning af vore nærbutikker, men de tidligere omtalte 700.000 kort, vi har for øjeblikket, bruges jo ikke i vore små butikker. De forhandlinger, der føres mellem detailhandelen og pengeinstitutterne, må løse dette problem. For det første er Dankortet jo frivilligt, vi kan stadig væk betale med kontanter, og der forventes kun at blive ca. 20 pct., der vil bru-

ge det i indkøringsperioden. For det andet er der som nævnt en masse betalingssystemer i brug, og derfor må det være en fordel for vore mindre virksomheder, at vi får et kort, der gælder for alle.

Vi ved også, at prisen på terminalerne bliver lavere, end det først så ud til, og jo flere der anskaffer terminaler, jo billigere bliver de. Endelig kan man vel også anvende de såkaldte »fluesmækkere«, som kan anvendes i de forretninger, der ikke har så stor omsætning.

Forhandlingerne mellem pengeinstitutterne og detailhandelen bør altså ende med, at det bliver forbrugerne – dem, der anvender kortet, ikke dem, der køber varerne i butikkerne – der må betale de dermed forbundne omkostninger, således at vi ikke svækker detailhandelen og det frie forbrugsvalg. Jeg vil gerne her komme med et råd til disse forhandlinger. Det er forhandlinger, der skal føres uden for dette hus, men det kunne måske være en idé, om man fra pengeinstitutternes side sagde til detailhandelen: den første af disse terminaler tager vi på vores kappe, den må så gå ind i de samlede omkostninger.

Forbrugernes stilling ved indførelsen af Dankortet må nøje kortlægges og er også blevet vurderet i rapporten. Vores ordfører sagde sidste år, at vi vil have sikkerhed for, at loven om private registre er tilstrækkelig til at sikre og beskytte personoplysninger i forbindelse med indførelse af betalingskort, og det er stadig væk venstres vurdering. Så vidt jeg kan vurdere rapporten, skulle der i det nuværende forslag om Dankort ikke indgå CPR-numre, og der er altså heller ikke planer om, at der kan ske en registrering.

Sikkerheden for, at uberettigede ikke anvender Dankortet, er også gennemgået. Vi kan ikke se, at vi møder større problemer her end ved stjålne og fundne checks.

Faren for, at forbrugeren skulle miste kontrollen med sin økonomi ved dette system, har været fremme i debatten, men vi kan vel ikke gennem lovgivning påtvinge eller lære en forbruger at få styr på sin privatøkonomi.

Også forbrugernes retsstilling er gennemgået. Det er vigtigt, at der oplyses meget indgående om de juridiske problemer ved Dankortet, således at forbrugeren ved, hvad han går ind til, hvis han vil have et Dankort og vil have det frivilligt.